

Lekeryds kyrka

Antikvarisk medverkan i samband med
fasadrestaurering

*Lekeryds socken i Jönköpings kommun,
Jönköpings län, Växjö stift*

Lekeryds kyrka

Antikvarisk medverkan i samband med
fasadrestaurering

Lekeryds socken i Jönköpings kommun,
Jönköpings län, Växjö stift

Rapport och foto: Anders Franzén
Grafisk mal: Anna Stålhammar
Tryck: Arkitektkopia, Jönköping

Jönköpings läns museum, Box 2133, 550 02 Jönköping
Tel: 036-30 18 00
E-post: info@jkpglm.se
www.jkpglm.se

Utdrag ur tryckta och ajourhållna ekonomiska kartor är återgivna enligt tillstånd:
© Lantmäteriet. Ärende nr MS2007/04833.

© JÖNKÖPINGS LÄNS MUSEUM 2014

Innehåll

Inledning.....	5
Syfte	5
Historik.....	5
Beskrivning inför åtgärder.....	6
Vidtagna åtgärder.....	8
Fasadputs.....	8
Dekorationsmålning på torn	9
Sockelventiler.....	12
Fönster och dörrar	13
Absidtak	14
Markytan närmast fasaden	17
Vindskivor m.m.	17
Tornets kors	17
Sammanfattning.....	17
Administrativa uppgifter.....	18
Referenser.....	18
Tryckta källor och litteratur.....	18
Arkiv.....	18

Bilagor

Bilaga 1. Materialspekifikation

Lekeryds kyrkby 1935.

Utdrag ur digitala fastighetskartan.

Inledning

Länsstyrelsen lämnade tillstånd till fasadrestaurering den 13 januari 2014. Beslutet stadgade att arbetena skall följas av antikvarisk medverkan från läns museets sida. Medverkande antikvarie har varit Anders Franzén, som även sammanställt föreliggande rapport. Arbetena genomfördes under sommarhalvåret 2014.

Syfte

Syftet med restaureringen var att åtgärda mindre skador i fasadputsen, att måla om fönstren och dörrarna samt omförgylla tornets kors. Från början planerades även byte av ingångarnas trappstenar m.m. men projektet kom att bantas något. När projektet väl genomfördes tillkom bland annat byte av plåttak på absiden och viss fönstermålning.

Syftet med den antikvariska medverkan var att dokumentera vidtagna åtgärder och att ge råd och anvisningar i allmänhet. När bytet av plåttaket blev aktuellt blev samtidigt de antikvariska övervägandena mer komplicerade.

Historik

Lekeryds kyrka är sannolikt uppförd under 1200-talets förra hälft. För en sådan tolkning talar absidens lisener och rundbågsfris, vilket setts som en influens från den östgötska kyrkoarkitekturen. Denna är direkt påverkad av Linköpings domkyrka och dess senromanska rundbågsfriser. En datering till 1200-talets förra hälft är också relevant för dopfunten.

Ett fynd av en kolonnbas av sandsten visar att kyrkan haft en romansk portal. En sakristia tillkom senare under medeltiden. År 1737 förlängdes långhuset åt väster. Vid detta tillfälle bör triumfbågen ha rivits och de nuvarande innertaken lagts in.

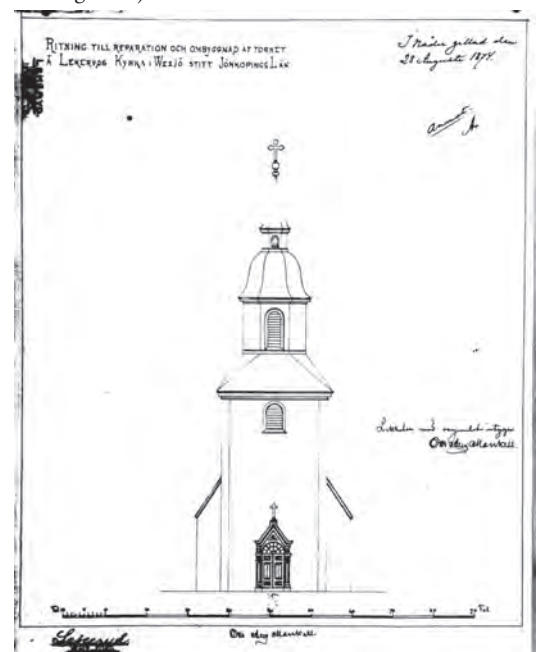
Åren 1768-69 uppfördes ett torn under ledning av kommissarie Jacob Uhrberg i Poarp, Lekeryd. Inspirationen till dess avslutning med balustrad, hörnobelisker och barockhuv torde ha kommit från Säby kyrka, där det föreslagits att Uhrberg varit involverad. Liknande tornöverbyggnader ritade han för kyrkorna i Gränna och Öggestorp. Bara Säbys är bevarad, vid sidan av den sedermera förändrade tornöverbyggnaden i Lekeryd.

Åren 1877-78 genomgick kyrkan en omfattande renovering i tidens anda. Tornet ombyggdes efter ritning av arkitekt Otto August Mankell vid Överintendentsämbetet. Därvid ersattes plantaket med balustrader och obelisker av en enkel huv, medan takkonstruktionen där ovan i princip bibehölls.

De nuvarande fönster- och portöppningarna togs upp, bl.a. ett nu igenmurat fönster i absiden. Vid detta tillfälle torde de gamla portarna åt söder igenmurats, liksom de romanska fönsteröppningarna.

Ovan: Tornets västra fasad innan arbetenas start.
Nedan: Ritning på tornet vid ombyggnaden 1877-78. Ritningen följdes inte i alla avseenden.

Ovan: Kyrkan sedd från nordost inför arbetena.
Nedan: Detalj av tornet. Till vänster om ljudluckan som vetter mot långhuset påträffades dekorationsmålningen med en krona.

Ovan: Parti av långhusets och korets södra fasad med markering i putsen av medeltida fönster.
Till höger: Kyrkans norra fasad med puttskador.

På takens spåntäckning lades nya läkt och enkupigt tegel. Absidtakets omtäcktes med svartplåt. Sakristigaveln reveterades.

År 1922 renoverades kyrkan utan vederbörligt tillstånd. Arbetena skulle egentligen endast omfattat lagning av fasadsprickor (orsakade av en jordbävning 1905), kalkning och svartmålning av plåt samt invändig ommålning i befintlig färgsättning.

År 1924 gavs tillstånd för insättning av innanfönster. En genomgripande restaurering ägde rum 1951-52 efter program av arkitekt Årland Noréen, Byggnadsstyrelsen. Platskontrollant var landsantikvarie Gunnar Svahnström. Man hade ambitionen att med hjälp av bevarad inredning återföra kyrkorummet till det skick det hade innan 1877. Större delen av 1800-talsinredningen borttogs och nya golv lades in. Absidfönstret igenmurades. Utvändigt bibehölls 1800-talets spritputs men gamla öppningar markerades. Absiden befriades dock från spritputs och rundbågsarkaderna slammades tunt. Alla fasader kalkavfärgades.

I början av 1980-talet skedde en utvändig restaurering som bland annat omfattade putsavfärgning och byte av plåttak på absiden.

Beskrivning inför åtgärder

Lekeryds kyrka består av ett till stor del tidigmedeltida långhus med samtida smalare kor och absid i öster. Till korets nordsida ansluter en sakristia, sannolikt senmedeltida. Vid västgaveln reser sig ett torn från 1769. Murarna utgörs i den tidigmedeltida delen av tuktad sandsten i närmast kvaderformat. I de yngre delarna är det gråsten, vilket gett mer oregelbundna murar.

Sockel saknas utom på västra tredjedelen av långhuset, vilken tillkom 1737. Denna bär liksom kyrkans fasader spritputs, avfärgad med gulbruten vit kalkfärg. Putsen går ända ned till marken runt hela kyrkan. Hörn och muröppningar har slätputsade omfattningar.

Detalj av fönster med ramstycke av trä, men spröjsverk av stål. Rötskador hade främst uppstått i bågbottnestyckena vid mötet mellan de två olika materialen.

På södra långsidan syns under takfoten även blinderingar som markerar tre igenmurade, romanska fönsteröppningar. Även en igenmurad korport och en sydligt placerad tornport är markerade på detta sätt.

Absiden är artikulerad med lisener som bär en rundbågsarkad, allt i tuktad sandsten, vilken enbart slammats tunt. Fälten är slätputsade med en slevdragning.

Kyrkan har ingång i väster, via tornet och i söder via en mittport. Båda portarna har pardörrar från 1877 med rödbrun panel på förvandring och överljusfönster. Framför tornporten finns en sentida granittrappa med ramp i samma material och smidesräcken.

Sakristian har en ingång på sin östra sida med en plankdörr klädd med rödbrun panel, av gångjärnsbanden att döma är den sannolikt från 1700-talet. Framför porten är en kalkstenstrappa av samma ålder.

Kyrkan har symmetriskt placerade rundbågsfönster: tre på norra långsidan och två på södra, samt ett i korets sydvägg. De rödbrunt målade fönstren med bågar av trä och spröjsverk av gjutjärn är från 1877. Glasrutorna är till stor del de ursprungliga handblåsta. De djupa smygarna har fönsterbleck av vit plåt.

Tornets klockvåning har små, rundbågiga, eventuellt ursprungliga parluckor med röd fiskbenspanel. Torntaket består av en flack huv med åttkantig sluten lanternin från vilken en karnisprofilerad huv med spira reser sig, krönt av ett förgyllt kors på kula. Taktäckning och inklädsel utgörs av kopparplåt.

Övriga byggnadskroppar utom absiden bär sadeltak med täckning av enkupiga lertegel. Absidetaket täcks av svartplåt i fjälltäckning. Alla takfötter är av rödfärgat trä, liksom vindskivorna. Alla takfall har hängrännor och stuprör av kopparplåt.

Ovan: Fönster sett från insidan inför arbetena.
Nedan: Sydingången med putsskador nedtill på fasaden.

Parti av tornet där det framgår att topparna på spritputsens ballaststen saknar avfärgning.

Ovan: På de slätputsade partierna påträffades en tunn yrputs som lätt skiktade sig.

Nedan: På sockeln på den norra fasaden fanns en påmurad ventilationskanal av tegel och täckt av en plåt. Påmurningen lossnade vid arbetena och återställdes med befintlig snurrventil av gjutjärn.

Vissa sprickor i putsen berodde på rörelser i fönsteröppningarnas valv. Här framgår att dessa lagats tidigare med gult håltegel.

Vidtagna åtgärder

Fasadputsen

Fasadens spritputs bedömdes vara i tämligen god kondition, men avfärgningen var sliten med färgbortfall på spritputsens toppar. Antikvarien framhöll i ett tidigt skede att delar av murverket består av sandsten och att man därför skulle vara varsam vid rivning av skadad puts.

Programmet omfattade putslagning där lagningarna skulle er-hålla en putsyta lika omgivande ytors. Vidare angav programmet att väggarnas nedersta halvmeter av putsen skulle huggas bort ner till putsbäraren och förses med ny puts

I entreprenaden ingick också att låta utföra analyser av puts och avfärgning. Dessa analyser (våtkemi och jämförande strukturanalys samt okulär besiktning av Målarkalk AB) och iakttagelser av entreprenörens murare visade att stockningen består av kalkputs, ställvis partier av cementbaserat bruk, men att det, särskilt på slätputsade partier, finns en tunn, hård filtning. Denna filtning, som tycks vara cementhaltig, släpper på vissa ställen. Spritputsskiktet tycks vara hårdare än stockningen.

Enligt programmet skulle fasadputsen avfärgas med en traditionell kalkavfärgning. Enligt byggmötesprotokoll från 1982 års putsarbeten användes slutligen en KC-färg. Vidare kunde man på goda grunder misstänka att absiden målats om separat vid ett senare tillfälle och då med silikatfärg. Slutligen kunde man identifiera bom på många ställen, men eftersom putsen tycktes vara stabil trots bom beslutades att inte åtgärda dessa partier. Annars hade mycket omfattande ytor av fasaden måst putslagas.

Absidens fält mellan lisenerna var inför arbetena slätputsade och slevdragna. Under arbetena upptäcktes att det yttre putslagret

spjälkade och att en stor del av dessa putspartier behövde göras om. Därför höggs lös puts ner varsamt och ny slätputs gjordes. I de fall lisenernas tunna putsslamning var skadad kompletterades denna.

Eftersom fasadputsen tidigare avfärgats med KC-färg och silikatfärg beslutades, efter förankring hos länsstyrelsen, att nu använda silikatfärg (KEIM Granital 9870).

Tornet och västfasaden är försedd med ankarjärn, som delvis är synliga utanpå putsskiktet. Vid arbetena höggs området närmast ankarjärnen upp, dessa rostskyddades med mönja och målades vita och putsades åter, fransett de delar som ligger utanför putsskiktet och således förblir synliga.

När putsens struktur/gräng och kulör skulle fastställas gjordes putsprov med olika ballastinnehåll på tre separata skivor. Beträf-

Ovan: Absidens slätputsade fält hade en hård krusta yterst, som lätt lossnade. Dessa partier putsades därför om. Nedan: Putsskador invid den västra ingången.

Lågt liggande ventil i sakristians sockel.

fande kulören företogs flera provmålningar innan man valde en vitaktig kulör. Det fanns spår efter en tidigare, gulaktig avfärgning på spritputsen (920:7, grupp 1 rad 7). Ballastinnehållet bestämdes till ca 35 %.

Den västra tredjedelen av långhuset är försedd med en utskjutande sockel med spritputs. Vid omputsningen gjordes denna med slätputs för att förbättra avrinningen.

Dekorationsmålning på torn

I samband med rivningen av lös puts överst på tornet påträffades partier på en underliggande slätputs, vilka dels var målade med dekorationsmålning, dels partier med jämn kalkavfärgning i kraftigare kulörer.

Högst upp på tornets putsfasad mot söder och väster påträffades slätputspartier under två spritputslager; befintlig spritputs samt ett underliggande med vit avfärgning. Dessa partier låg strax under tornets hammarband. Slätputsen var tämligen ojämn när man be-

Slätputsparti överst på tornets södra fasad med svagt rödorange kulör.

Slätputsparti överst på tornets västra fasad med rödorange kulör.

traktar dess helhet. Ytan mot söder var avfärgad i en svagt rödorange kulör, som i Kalkfärg 90:s system närmast liknade ”Järnv:6” (25 kg kalkpasta, 3 dl järnvitriollösning, 60 g 30 grön umbra, grupp 14 rad 6) Mot väster var kulören mer intensivt rödorange och motsvarade

Ovan och nedan: Den framtagna kronan i något olika ljusförhållanden.

Ovan: Detalj av kronan med målningsskikt i gult och svart. Det svarta skiktet tycks ligga ovanpå det gula, vilket kan tyda om att kronan målats om eller bättringsmålats. Nedan: Kronan till vänster och den svårförklarliga vertikala ritsen till höger.

inom Kalkfärg 90:s system närmast ”94/44:15 (25 kg kalkpasta, 1050 g 94 guldocker, 1350 g 44 bränd terra, grupp 19 rad 5).

På tornets östra fasad högst på över långhusetsnock lossade ett större bomparti och bakom detta låg ett slätputsparti med en i kalkfärg målade krona. Kronan var av en sluten typ med byglar som möttes i kronans mitt. Vid det första intrycket var den målade i vit, gul (94:11, grupp 25, rad 7) och svart (318:9, grupp 28, rad 7) kulör, men vid en noggrann iakttagelse tycktes det gula skiktet åtminstone delvis ligga under det svarta. Det kan vara så att kronan

målats om eller kompletteras vid en senare ommålning av fasaden. Kronan omgavs av vit kalkfärg och enstaka fragment fanns liknande de kulörer som påträffades på den södra och västra tornfasaden.

En bit till höger om kronan påträffades en vertikal rits i slätputsen. Denna rits kunde inte förklaras.

Den upptäckta putsmålningen revs inte utan täcktes över med duk och putsades över, enligt anvisningar från läns museets konservator. Putspartiet utanpå kronan utgör så att säga en stor, stabil bom i putsen.

Tornet uppfördes, som tidigare nämnts 1769, och att påträffa utvändiga dekorationsmålningar från denna tid kan tyckas vara överraskande. Eftersom det rör sig om en kunglig krona kan det eventuellt ses i ljuset av den förordning som Gustav III beslutade om att alla statliga byggnader och kyrkor utvändigt skulle förseas med inskrifter om byggår och vilken regent som varit aktuell vid tidpunkten för uppförandet. Gustav III blev visserligen kung först 1771 men avfärgningen och kronan kan ju ha tillkommit en tid efter uppförandet.

Dekoren kan jämföras med det dekorationsmåleri som påträffades vid putsarbeten på Karlstorps kyrka 2011. Karlstorps kyrka uppfördes 1759-60 av byggmästaren Petter Fröling och är således jämnårig med Lekeryds torn. Målningens fragmenten är med all säkerhet spår efter det sista skedet i det utvändiga dekorationsmåleriet på Småländska kyrkor.

Kyrkan sedd från nordost efter att arbetena avslutats.

Detalj av spår efter dekorationsmålning på Karlstorps kyrka (foto: M. Olsson).

Den södra fasaden efter att arbetena avslutats.

Ovan: Norrfasaden med den slätputsade sockelmarkeringen.

Nedan: Västingången efter arbetenas avslutning.

Sockelventilerna i långhuset bevarades och målades upp i väggkulören.

Tornets södra fasad efter putsrenoveringen, lagningen och målningen av ljudluckorna samt förgyllning av korset på tornspiran.

Sockelventilation

Sockeln var försedd med flera ventiler. På den norra fasaden fanns det vid den markerade sockeln en påbyggnad och ventil. Denna påbyggnad hade troligen tillkommit för att skapa ventilation från en punkt under marknivå. Ventilen var cirkulär. Hela påmurningen var lös och den revs därför. Påmurningen återskapades med befintligt material och ventilen rengjordes och målades.

På andra ställen, särskilt sakristian låg ventilerna särskilt lågt. Dessa ventiler murades igen i botten för att inte hamna under marknivå och försågs med moderna ventildon.

Fönster och dörrar

Fönstren var av en lite ovanlig typ genom att ytterbågarna var fast monterade och inte kunde plockas ur. Restaureringen skedde således på plats. Vidare bestod de yttre delarna av fönsterna av en fönsterbåge av trä och ett spröjsverk av gjutjärn. Mindre rötskador hade bland annat uppstått i bågbottnestyckenas möten mellan båge och spröjs.

Fönstrens yttre delar rengjordes, skrapades, kompletteringskitades och målades om med linoljefärg. Kulören som valdes var i det närmaste identisk med den befintliga, 1B-10A enligt ra:s linoljefärgslikare. Plåtarna på solbänkarna målades vitaktiga, NCS S 0502-Y.

Ovan: Fönster efter skrapning, men före målning.
Ovan till vänster: Bågbottnestycket möter gjutjärnspröjsningen.

Ovan: Detalj av fönster efter ommålning.
Till vänster: Långhusfönster på norrfasaden efter ommålning.

Ovan: Delar av ljudluckornas panel var rötskadad och byttes ut mot ny med identiskt utseende.
Nedan: Restaurerad ljudlucka.

Eftersom det kom in smuts mellan bågarna och en rengöring förutsatte att innerbågarna måste demonteras företogs även en ommålning av innerbågarnas utsidor.

Under arbetena iakttog man att smuts kommit in mellan fönsterbågarna. Vidare var innerbågarna i behov av ommålning och eftersom man vid rengöring av det nu nedsmutsade utrymmet mellan bågarna var tvungen att demontera innerbågarna valde man att även måla om dessas utsida. Således målades ytterbågarnas båda sidor och innerbågarnas utsidor om. Insidan målades om med linoljefärg i befintlig, platsblandad kulör.

Dörrarna målningsbehandlades på samma sätt som byggnadens fönster. Dörren mot väster försågs med en dörrstopp för att inte slå mot den putsade smygen.

Ljudluckorna i tornet hade en del skador i den spontpanel som satt ytterst. Rötskadade delar av pärlspontpanelen byttes mot ny med samma dimensioner och profilering.

Absidtak

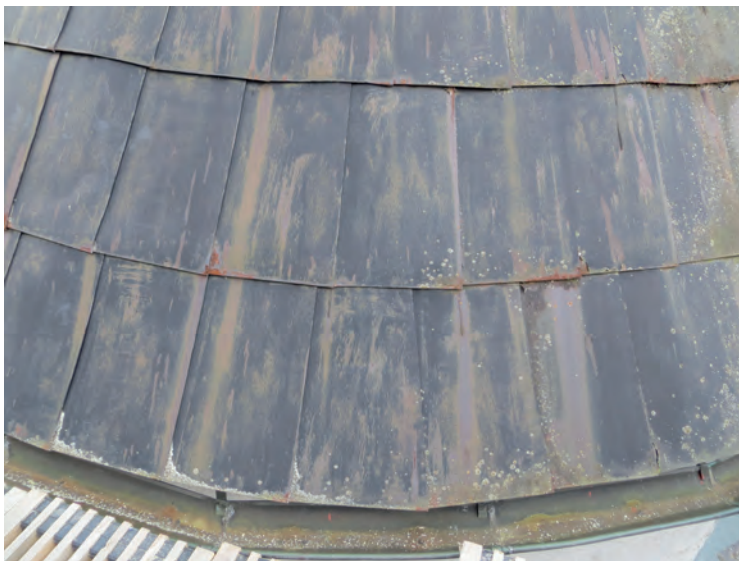
Från början var det inte tänkt att absidens plåttak skulle åtgärdas, men när ställningarna rests påträffades rostangrepp och därför planerades för en ommålning. Vid en noggrannare undersökning

Till vänster: Fotografi av kyrkan före ombyggnaden 1877-78 då tornaket förändrades. Vid detta tillfälle har absiden tak med spån.

Ovan: Kyrkan med absiden på 1940-talet.

visade det sig att flera plåtar hade rostgenomslag och hål. Därför valde man att planera för ett plåtbyte. Eftersom absiden är försedd med sina lisener i murverket och därför intar en särställning i det tidigmedeltida kyrkobyggandet i länet framhöll antikvarien att de kulturhistoriska aspekterna var viktiga vid takbytet. Vidare hade taket ogalvaniserad stålplåt med en ovanlig läggningstyp med fjällläggning.

Ovan: Inför arbetena hade absiden ett tak av ogalvaniserad stålplåt i fjällläggning. Generalskarvarna låg horisontellt och allt gav ett särskilt ålderdomligt intryck. Nederst till vänster: Det rotskadade taket inför omläggningen.

Ovan: Absiden efter omläggningen av taket.
Nedan: Det nya taket på absiden. Genom omläggningen fick taket generalskarvar både vertikalt och horisontellt.

Beträffande läggningen så hade alla plåtar samma höjdformat så att horisontella generalskarvar skapades. Plåtarna hade också samma bredd, vilket medförde att plåtarnas vertikala skarvar var förskjutna på grund av takets koning och inte bildade generalskarvar.

Absidetakets hade fram till 1870-talet ett spåntak på brädbotten. Vid 1877 års ombyggnad lades ett plåttak på absiden. Det är oklart hur länge detta tak låg kvar, men 1981 lades taket om. Den föreslagna kopparplåtsläggningen godkändes inte. I stället föreslog Riksantikvarieämbetet att taket skulle läggas om med kallvalsad svartplåt och därefter målas med blymönjegrund på både bak- och framsida och därefter med täckfärg. Enligt läns museets antikvarie utfördes arbetena i enlighet med ämbetets förslag. Ansvarig arkitekt för projektet var Lars Löfstedt, Jönköping.

Att taket hade tydliga rosthål inför den nu genomförda restaureringen torde ha berott på att plåten inte var galvaniserad och att målningsunderhållet skett med alltför långa intervaller.

Inför läggningen fotodokumenterades plåttaket noggrant av bland annat antikvarie och generalentreprenör. Vidare underrättades plåtentreprenören av projektledaren och generalentreprenören att det var viktigt att omläggningen skulle göras på samma sätt som tidigare, dvs fjälltäckning med plåtar i samma format som befintligt

Takets brädbotten kompletterades med enstaka brädor och på detta lades en tunn plyfa (9 mm) för att avjämna takbotten samt papp (YAP 2200). Strax efter att omläggningen påbörjats företogs en besiktning där man konstaterade att läggningen delvis avvek från den tidigare läggningen. De tydligaste avvikelserna var att läggningen gjordes med vertikala generalskarvar vid de svaga åsar som undertakets brädor bildade. Således hade inte alla plåtar inte samma bredd som tidigare, utan anpassades efter takets koning. Vidare hade plåtarna något högre format än tidigare. Avvikelsen diskuterades på plats och eftersom avvikelserna var begränsade och entreprenören, troligen med viss rätt, hävdade att den nya läggningen var tekniskt sett bättre och att garantier inte skulle kunna lämnas om läggningen gjordes på det tidigare sättet gavs klartecken att fullfölja läggningen. Vidare gavs klartecken till att använda galvaniserad plåt. Plåten ströks med Isotrol takfärg svart.

Att plåtbytet inte blev optimalt har flera orsaker. En var att beslutet om plåtbytet och förberedelserna skedde under antikvariens semester. Flitig kommunikation kunde inte helt uppväga att antikvarien inte var på plats. Vidare hade det varit en fördel om antikvarien inte bara framhållit att läggningen skulle göras som den tidigare utan förtydligat kriterierna för denna äldre läggning. En generell svårighet är också att föreskriva material eller metoder som entreprenörer inte vill lämna garanti på.

Resultatet av plåtomläggningen var ett prydligt och tekniskt fullgott tak som i ett par avseenden avvek från det tidigare. Dessa avvikelser förankrades kontinuerligt med länsstyrelsen.

Markytan närmast fasaden

Församlingen planerar att utföra dräneringsarbetet efter att den aktuella entreprenaden genomförts. Vissa delar av dessa planerade arbeten tidigare lades eftersom man ändå måste frigöra sockeln från närmast omgivande markyta, särskilt mot norr där gräsmattan nådde ända fram till sockeln.

Därför grävdes en låg ränna utefter norrfasaden och i denna lades först markduk och sedan tvättat grus. Vidare gjordes anslutningen till västingångens ramp på samma sätt som omgivande grusgångar för att förbättra tillgängligheten.

Vindskivor m.m.

Taken är försedda med vindskivor och underslag av trä. Dessa rengjordes, skrapades och målades med linoljefärg i befintlig kulör, 1B-10A enligt ra:s linoljefärgslikare.

Plåttäckningarna i anslutning till tak och avvattningsystemet samt de i takets tegelpanneskikt liggande rännorna målades i befintlig kulör, NCS S 4550-Y50R.

Tornets kors

Korset på tornets krön målades och förgylldes. Korset försågs också med fågelskydd.

Sammanfattning

Restaureringen medförde att kyrkobyggnaden erhöll en prydlig exteriör. De påträffade kulörerna och dekormålningarna på tornet vittnar om ett annat ideal än det som Överintendentsämbetet omhuldade omkring 1770. Här har istället lokala särdrag och traditioner ännu varit förhärskande.

Ovan: Ställningarna som restes för att förgylla korset.
Till vänster: Den grusade gången norr om tornet återställd.
Nedan: Tornets krön med det förgyllda korset.

Tornkorsets omförgyllning förutsatte omfattande ställningsbygge.

Administrativa uppgifter

Länsstyrelsens dnr:	433-7366-2013
Jönköpings läns museums dnr:	121/2013
Byggherre:	Lekeryds församling
Projektledare:	Arkitekthuset i Jönköping AB genom Maria Williamsson respektive Daniel Höglund
Generalentreprenör, puts:	Br Bergström Byggnads AB
Rapportansvarig:	Jönköpings läns museum/Anders Franzén
Antikvarisk medverkan:	Jönköpings läns museum/Anders Franzén
Slutbesiktning:	28/8 2014
Län:	Jönköpings län
Kommun:	Jönköpings kommun
Socken:	Lekeryds socken
Fastighetsbeteckning:	Lekeryds kyrka

Dokumentationsmaterialet förvaras i Jönköpings läns museums arkiv.

Referenser

Tryckta källor och litteratur

Gullbrandsson, Robin (2007). Lekeryds kyrka, kulturhistorisk karaktärisering och bedömning. Byggnadsvårdsrapport 2007:35. Jönköpings läns museum.

Olsson, Margareta (2011). *Karlstorps kyrka, restaurering av fasadputs*. Byggnadsvårdsrapport 2011:44. Jönköpings läns museum.

Arkiv

Jönköpings läns museum, Topografiska arkivet.

Landsarkivet i Vadstena, Lekeryds kyrkoarkiv, sockenstämmoprotokoll.

Utvändig renovering av Lekeryds kyrka Materialspecifikation

Putslagning: NHL 3,5 och NHL 5
Singel från 3-6 mm Baskarp (platsblandas)

Leverantör: Målarkalk AB
Brogårdavägen 11
265 75 HYLLINGE
tel. 042-22 50 18

Singel från 3-6 mm Baskarp (platsblandas)

Avfärgning

Algmedel Bental (Leverantör: Målarkalk AB se ovan)

Fasad Keim Fixativ
Keim Granital 9870

Leverantör: Keim Scandinavia A/S
Guldalderen 6
DK-2640 HEDEHUSENE
tel. 0303-74 23 40

Målning

Fönster + underslag: Linoljefärg 1B-10A
Takplåt: Komplette tegelröd S4550-Y50R
Tak absid: Isotrol Takfärg Svart
Plåtar under fönster: Komplette S0502-Y
Invärdig målning fönster: platsblandas av Jan Håkansson

Leverantör: Hjortbrons Målarverkstad AB
Jönköpingsvägen 51
567 33 VAGGERYD
tel 0393-126 11

Bröderna Bergströms Byggnads AB

Innerfönster: Tätningslist Sir-List 21791, 5mm vit

Leverantör: Ahlsell Sverige AB
117 98 STOCKHOLM
Tel. 08-685 70 00

Kortak: Tätningsmassa svart ICO
K-plywood P30

Underlagspapp Macoflex KI-kant
YAP 2200

Leverantör: Beijer Byggmaterial AB, Box 3170
550 03 JÖNKÖPING
tel 072-241 22 21

22 * 145 mm 3,5m kvistfritt

Leverantör: Eka Skog, Barkäng, 578 91 ANEBY
tel 0140-23 005

Dörrstopp Habo 391

Leverantör: IMAB, 301 80 HALMSTAD
tel 035-16 65 00

Förgyllning kors: Blymönja
2 ggr oljefärg

Leverantör: Ottossons Färgmakeri AB
Lillegårdsvägen 14, 240 13 GENARP
Tel 040-48 25 74

Guldgrund
Läggning av bladguld Rosendoble Doppel Gold,
23,75 karat.

Halmstad den 1 september 2014

August Bergström

August Bergström

Byggnadsvårdsrapport 2014:46
JÖNKÖPINGS LÄNS MUSEUM